

приште и връви на прѣдъ, иъ внеси тамъ и всички-ты потрѣбны добродѣтели.

Съ таквы добродѣтели добро е всѣко пъриште, за кое-то тегли срѣдце-то ти. Священство-то, кое-то плаши оного, кой-то го приема съ легкомысліе, и съ срѣдце жядно за свѣтскы радости, пльно е съ сладость и съ почетъ за единъ благочестивъ и смиренъ чловѣкъ; и сѫштый-тъ манастирскій животъ, кой-то на мнозинѣ ся показва мѣчънъ, на мнозинѣ и смѣшънѣ докарова радость и удоволствіе за единъ благочестивъ философъ, кой-то не почита да е бесполезенъ на общество-то, доклѣ може да струва добро на иѣкои старци и сиромаси селяне. Гражданска-та служба, коѧ-то на мнозинѣ ся сочи толкосъ тяжка заради голѣмы-ты трудове, кои-то сѫ тамъ потрѣбни, докарова благодареніе на чловѣка, кой-то има ревность да забраніа съ дарбж-тѣ си правдини-ты на ближний си. Благородно-то пъриште на войника има неисказанѣ хубость за срѣдченъ чловѣкъ, кой-то гори отъ юначество, и разбира, че ништо не може да бѫде по славно, освѣнь да прѣдаде чловѣкъ животъ-тъ си за отечество-то.

Чудно е иѣшто! Всички-ты пъришта отъ най высоко-то до най долний-тъ занаятъ, имѣть всѣко своѧ-тѣ сладость и едно истинно достоинство.